

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การแสดง
พื้นเมืองของภาคอีสานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิ่ง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
ปีการศึกษา 2545 โดยใช้ชุดฝึก

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทองสุข วันแสน
ปีที่ทำการวิจัย 2545

บทคัดย่อของ

1. นางสาวกัญญาณี	กำจัดภัย	เลขที่ 4	นาฏศิลป์
2. นางสาวคำปาน	พรหมบุตร	เลขที่ 6	นาฏศิลป์
3. นางสาวดวงพร	เฉียบแหลมดี	เลขที่ 9	นาฏศิลป์
4. นางสาวศินีนาค	เสาทอง	เลขที่ 21	นาฏศิลป์
5. นางสาวสำเนียง	เครือจันทร์	เลขที่ 23	นาฏศิลป์
6. นางสาวเอื้อย	เพ็งแจ่ม	เลขที่ 29	นาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมืองของภาคอีสาน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิ่ง อำเภอเมือง จังหวัด
สุรินทร์ ปีการศึกษา 2545 โดยใช้ชุดฝึก

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมืองของภาค
อีสาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิ่ง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2545 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมืองของภาค
อีสาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิ่ง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2545 หลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย การวิจัยในครั้งนี้กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิยง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2545 1 ห้อง จำนวน 20 คน ได้มาโดยใช้แบบเจาะจง (Pruposive Sampling)

2. การออกแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยเป็นการวิจัยที่ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเดียว 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คน โดยมีการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ตามสัญลักษณ์ O_1XO_2

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงทดลองเครื่องมือที่ใช้ได้แก่

3.1 แผนการสอน เป็นแผนที่คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสำหรับใช้ในการวิจัยจำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบ

(1) แผนที่ 1 เรื่อง เชิงกระต๊อบ

(2) แผนที่ 2 เรื่อง ก้นตริม

(3) แผนที่ 3 เรื่อง แกลมอ

3.2 วัสดุกรรมที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้ชุดฝึกเป็นที่การเรียนการสอนในการวิจัยเป็นชุดฝึกเรื่อง การแสดงพื้นเมืองของภาคอีสาน จำนวน 3 ชุดดังนี้

(1) ชุดฝึก เรื่องเชิงกระต๊อบ

(2) ชุดฝึก เรื่องก้นตริม

(3) ชุดฝึก เรื่องแกลมอ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลทางการเรียน แบบทดสอบภาคทฤษฎีเป็นแบบเลือกตอบ 30 ข้อ และ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด แบบทดสอบภาคปฏิบัติจำนวน 3 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจ คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสำหรับวัดความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก จำนวน 4 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

4.1 ประสานงานขอความร่วมมือจากโรงเรียนและนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิยง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546

4.2 ทดสอบก่อนเรียนผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิยง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้วยตนเอง เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2546

4.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่วางไว้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนตามแผนการสอน 3 ชุด กิจกรรมใช้เวลาสอน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 มกราคม วันละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที โดยการสอนเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิยง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ หลังทำการสอนเสร็จ

4.4 ทดสอบ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิยง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2546

4.5 เมื่อทำการทดสอบเสร็จสิ้นลงก็ทำการวัดความพึงพอใจในการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การแสดงพื้นเมืองของภาคอีสานในวันเดียวกัน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เครื่องคิดเลข โดยศึกษามาจากตัวอย่างจากเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เป็นแนวทางคล้ายกันตามรายละเอียดดังนี้

5.1 นำคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียนมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์รวมทั้งหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนเรียน

5.2 นำคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์รวมทั้งหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบหลังเรียน

5.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมืองของภาคอีสานของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test ในกรณีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

5.4 นำคะแนนความพึงพอใจมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การแสดงพื้นเมืองของภาคอีสาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจนิยง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้ชุดฝึก โดยหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ก่อนเรียนและหลังเรียนผลปรากฏว่ากรณีก่อนเรียนนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 0 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=9.9$, $S=3.39$) กรณีหลังเรียนในภาพรวมนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 100 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=49.15$, $S=5.24$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละกิจกรรมพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=19.35$, $S=2.93$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=20.80$, $S=2.31$)

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมืองของภาคอีสาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจียง อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้ชุดฝึก พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนภาคปฏิบัติไม่ได้เปรียบเทียบ เนื่องจากไม่ได้ทดสอบก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมืองของภาคอีสาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองเต่า ตำบลเจียง อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้ชุดฝึก ในภาพรวมพบว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมืองของภาคอีสาน ภายหลังจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, $S=0.84$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด 2 ข้อ คือเรื่องเนื้อหา มีประโยชน์ นักเรียนได้รับประโยชน์จากการสอนโดยใช้ชุดฝึก ($\bar{X}=4.65$, 4.63 $S=0.49$, 0.59) และมีความพึงพอใจมาก 11 ข้อ คือ เรื่องเนื้อหาน่าสนใจ เนื้อหาเหมาะสม การมีส่วนร่วมในกิจกรรม เนื้อหาน่าสนใจ ความสนุกสนานในการเรียน ความเหมาะสมในกิจกรรมการเรียนการสอน ความเหมาะสมด้านสื่อ การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนเหมาะสม ลักษณะของสื่อเหมาะสมกับการเรียนการสอน นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น นักเรียนนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=3.09$, 4.10 , 4.15 , 4.15 , 4.10 , 4.10 , 3.90 , 4.25 , 3.90 , 4.45 , 4.20 , $S=0.79$, 0.45 , 0.99 , 0.87 , 0.97 , 0.97 , 0.80 , 0.79 , 0.85 , 0.70 , 0.89)